

[An die deutschen Reichsstände]

s. l.

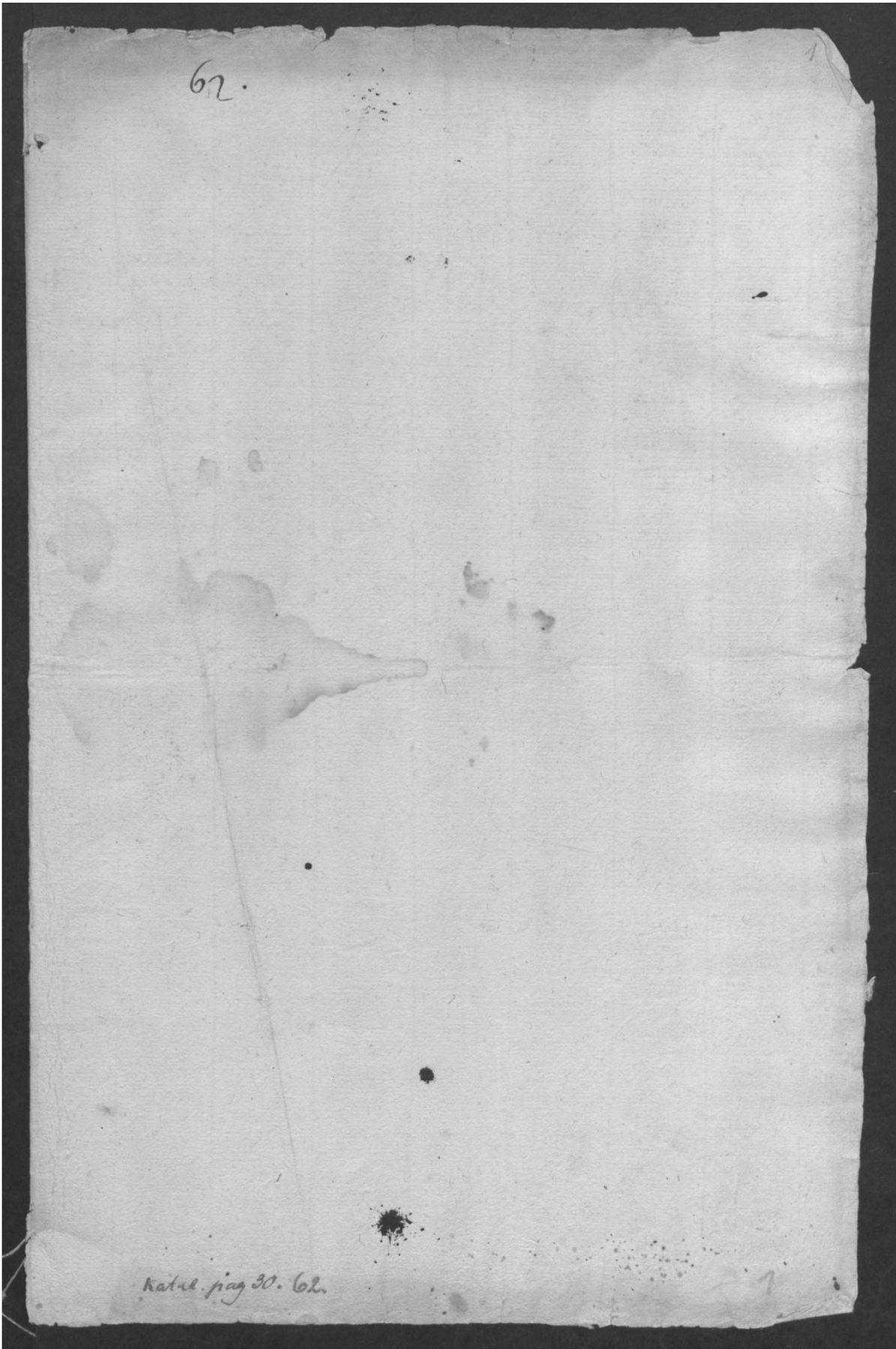
Heinrich <Frankreich, König, II.>

cat. pag. 30 no. 62

https://archive.thulb.uni-jena.de/korax/receive/Korax_cbu_00000172

Lizenz: <http://rightsstatements.org/vocab/InC/1.0/>

Korax_derivate_00001688:/VDS_Z_pflug_ctpg_30_n_62_001.tif

Henricus Dei gratia Francorum Rex, Vniuersis sacri
Romani imperij ordinibus, federatis, socijs & amicis optime
salutem. Quoniam ex istis principibus amicisq; toties
spectatam uobis esse, meq; erga uos amiq; promptitudinem,
ut benemerendi consuetudinem, in naturam uertim, be-
neno lenitiamq; uestram mutuum nullo literarum aut hominum
testimonio amplius egere putem, Viget tamen improborum
hominum iniquitas, miserimq; huiusce temporis conditio,
ut subinde repetito scribendi officio, inimicorum calumnijs
respondeam. Nam dum contra haec mea et actiones, quibus
maxime commotus, damnum asserere falso accusor, inue-
rentiam meam contra inuidiam tue re protegere cogor.
Has itaq; superioribus meis literas ex noue rei
oblata occasione, adiungere iustitij, non quod ego uos,
obrectatoribus fidem adhibere suspicer, aut existimationem
meam, vlla apud uos purificatione indigere, iudicem.
Verum ne omnino mutus appaream, ad nouam illam
Caroli caesaris criminationem, qui cum accusationes
prores, parum praecise ex euentu cognouerit. Illigis-
simi electoris Treuensis namme abutitur ad calumniam.
In quo ne silentium meum, forsasse notio uertij possit,
quod tacendo parum candidis aut rerum ignarijs, aliqua

male dicendi aut scire quam par est cogitandi casum, iam
relinquere viderem, non nihil asserere propositum, longe plura
etiam dixerim, nisi ex his, quae ad Caesarem rescriptis sunt,
commentum illud suum, tam prudenter, tamq[ue] aperte ac
diligente reiectum intellexissem. Vix alius ad respondendum
locus mihi relictus sit. Nam cum omnium rerum, quae ab
incepto hoc cum Caesare bello, gestae sunt, tam recte sit
memoria, ut singula ante oculos nostras, velut depicta ver-
sari existimem, non indeo, quod tandem colore, per suum
vobis esse Caesar contendit, me exercitum Parma parare,
quibus agrum Treverensem, deturbata domo ac possessione,
per summam Iuniam occupem, mox in Cisteriorum Rheni civi-
tates ac divisiones paragrans omnia ferro per vim facere ag-
grediar. Ut uti imperij damnis atq[ue] immunitate cres-
cam, cuius dignitatis ac Maiestatis, me iudicem, maiores
etiam meos auctores habetis, sane potuisset ille hoc com-
mento iudicio vobis fortasse imponere, si ad temporis rursus,
vobis his sparsis, quas nunc inuerecunde dissipat, sibi
aliquam sibi opinionem quaesivisset, cum superioribus annis
exercitum instructissimum in finibus ditissimi Treverensi
habebam. Nam si tum per Iuniam agere, et vim inferre
collivisset, non Treveris modo, rerum quam plurimas ad hanc

3
civitates vestri imperio demore, populatibusq[ue] et incendijs
facere huiusmodi. Nihil enim ante oculos proponebatur, quod
cratus nostros frangeret, aut impetus removeretur. At
cum armati apud Nemetes ad inferenda omni invidia ex-
ercitum contingerimus, Consilia vestra omnia vobis iuda
et aperta fecerimus, testatim dicitur. Et hominibus reliqui-
mis, nos eam pro asserenda libertate Germanica auertent,
dicitur, ea, quae cervicibus vestris imminerebat, pernicem expe-
ditionem aggressos. Quae tam rationibus vestris consentiebat,
quam rebus Caesaris incommodabat. Nunc cum ille vni-
armoru nostrorum veritus, Germaniam deseruerit, quos
facile crederet, nos illuc iterum arma convertere, ut
ferrum in eos fringamus, quos teximus. Et quos ex-
tiramy faucibus eripimus, mutato consilio, per summam
dedecus nobis seruire cupimus. Atqui principes amisi-
simi, unus est Carolus Caesar quem postulamus, unus
in quem arma dirigimus, quem cum in Germania leges
et libidinis imperare non tulerimus, ne aliquando collectis
spiritibus, idem in animu inducat, idem repetat, in lati-
bitis illis, in quibus nunc apud Belgas de hinc sit per nos,
ligamus, in pugnam provocamus, Vbi autem iniuriam solvere
aut nunc decretum est. Interea nos conseruatos prope mo-

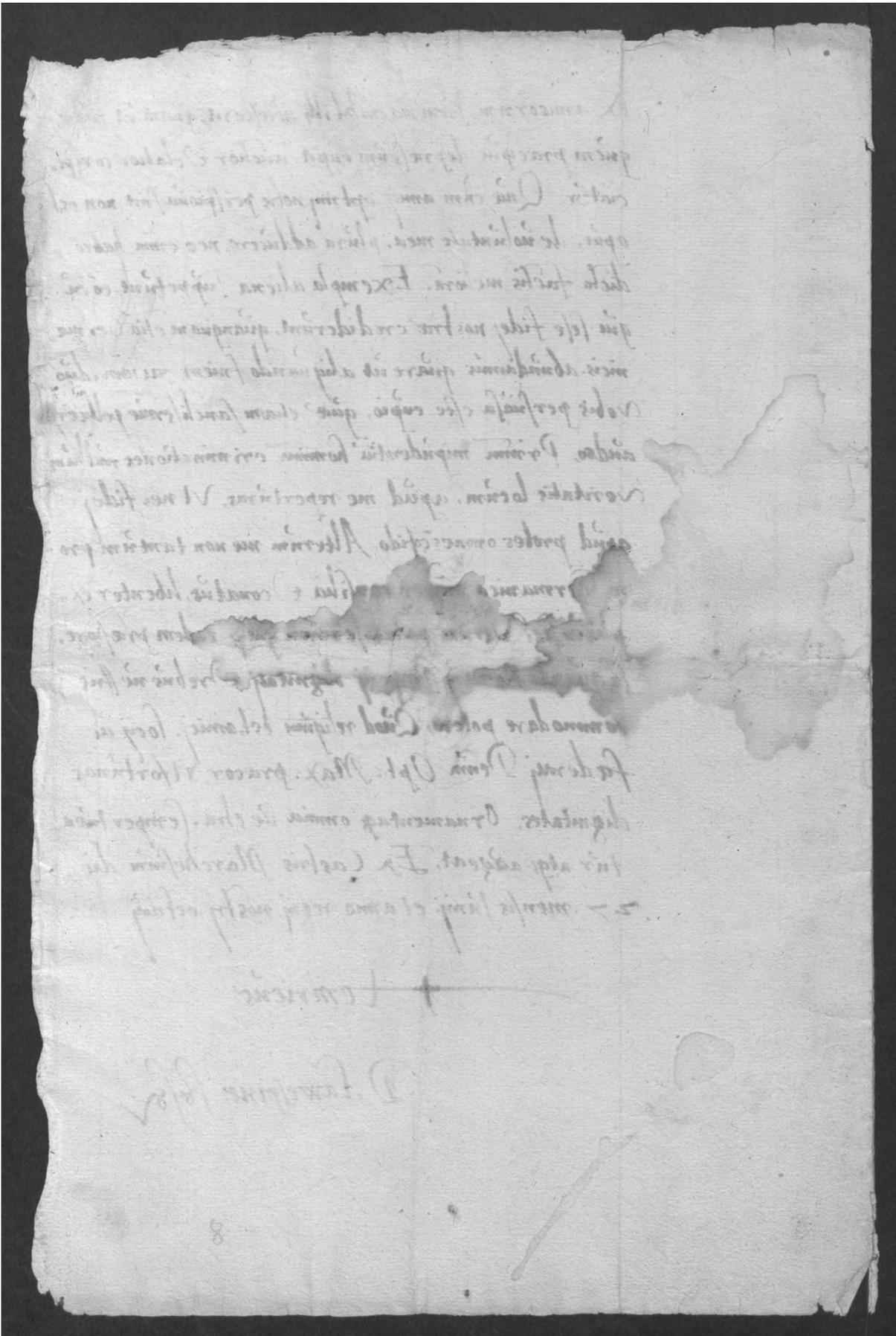
in gloria, saluos maxime esse cupimus, et pro ea
debetur fugimus comminatione qua nobis nihil est horum, et
pro perpetua amicitia ratione, qua nihil incertius, pro
ea sepius datae et acceptae fidei sinceritate qua nihil sanctius,
nihil rege dignius, nihil posteritati memoria venerabilius.

Lam si nec in superos pietatem cederemus nec hominum
societates et fœdera morarimus, quæ tandem utilitas ad
nos rediret, si divina et humana iura miscentes Germanos
gentem cognatam et sanctissimam violaremus. Si imperium
romanum quo nihil apud nos augustius despicimus. Ut
scilicet hosti amichissimo in prædam cederet, ut quæ floren,
si solum aliud munusq; labefactum esse, e re nostra
potius fuerit. Cum ut traditam a maioribus meis dig-
nitatem commensus faciamus quod gloriosum est, tum ut
viriis integris, conatibus illius facilius obtinere autis.
Cuius ambitioni tota Europa vix sufficit, quæ omnia
dominationis causa honesta affirmat. Verum enim vero
ne Scythia vllis aut quibus barbarus, etiam si occasio
munit, contempto, quem præcipuum habet hoste, amicos
deserit, quo minus in principem Christianum et amicum,
tametsi facimus posse cadere, iudicandum est, cum maxime,

Ex amicorum sinceria, nihil illi accesserit, quam ut hostes
quem præcipue depresso cupit, auctor et clarior confi-
ciatur. Quæ cum amicis optime nobis persuasiva sint, non est
opus, de voluntate mea, plura adducere, nec enim habeo
dicta factis meliora. Exempla aliena suppetunt, coram
quæ se fidei nostre crediderunt, quamquam etiam Germanis
abundantius quære ut aliquando finem faciam, duo
vobis persuasa esse cupio, quæ etiam sanctissime polliceri
audet. Primum impudenter hominum criminationes nullam
veritatis locum, apud me reperitur, ut nec fidei
apud proles omnes, Aliterum me non tantum pro
re Germanica imper consilia et conatus, libenter ex-
plicuisse, Verum paratissimum quæ eadem præbere,
si quando Romanæ imperij dignitatis et rebus ne suis
commo dare potero, Quod reliquum est, amicis, loci ut
fa de reij Dem Opt: Max: præcor, ut fortunatas
dignitates, Ornamentaq; omnia uestra, semper tua,
tuis atq; addeat, Ex Castris Marchesium die
27 mensis Junij et anno regni nostri octavo

Henricus

D. Lawespine: 1678

Korax_derivate_00001688:/VDS_Z_pflug_ctpg_30_n_62_005.tif